

příslušné trestní normy posuzována jako řada samostatných trestných činů v jednom každém případě vždy dokonaných, an týž druh určitého úředního výkonu nevylučuje nikterak opakování téhož trestného činu, a o vnitřní souvislosti oněch různých legalisací nemůže býti řeči.

Čís. 3766.

Katharální zánět (krku) se zvýšenou teplotou může býti neodvratnou překážkou ve smyslu třetího odst. § 427 tr. ř.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, Zm I 462/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání odporu obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 10. května 1929, jímž byl obžalovaný za své nepřítomnosti uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák., a věc vrátil soudu první stolice k dalšímu jednání po rozumu § 427 posl. odst. tr. ř.

D ů v o d y:

Obžalovaný, jenž se, byv řádně předvolán, nedostavil k hlavnímu přelíčení, prokázal výsledkem ošetřujícího lékaře MUDr. Arnošta K-e a jeho vysvědčením, že byl v den hlavního přelíčení v ordinaci tohoto lékaře, který na něm shledal katharální zánět (krku) se zvýšenou teplotou a doporučil mu pobyt v místnosti. Poněvadž lékař zároveň nevyloučil možnost, že by obžalovaný cestou do Prahy své onemocnění zhoršil, jest pokládati ono onemocnění za nedvratitelnou překážku po rozumu § 427 posl. odst. tr. ř., která zabránila obžalovanému, by se dostavil k hlavnímu přelíčení. Odůvodněnému odporu (námitkám) bylo proto vyhověti.

Čís. 3767.

Předpisy trestního řádu pro hlavní přelíčení jsou ovládány zásadou ústnosti a bezprostřednosti, jejímž důsledkem jest jednak, že nejen členové nalézacího soudu, nýbrž i strany mohou vyslychaným osobám dávatí otázky podle § 249 tr. ř., jednak že nalézací soud jest povinen dbáti výjimky z této zásady, stanovené v § 252 tr. ř.

Jde o porušení této zásady (§ 281 čís. 4 tr. ř.), dal-li nalézací soud přes odpor obžalovaného přečísti protokol svědka, jehož osobní předvolání k hlavnímu přelíčení státní zástupce v obžalobě navrhoval, avšak, když se svědek nedostavil, navrhl přečtení jeho protokolu.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, Zm I 701/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 12. září 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335, 337 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil témuž soudu první stolice, by ji znovu prodjednal a rozhodl.

Důvody :

Obžalovací spis státního zastupitelství navrhoval, by byl k hlavnímu přelíčení předvolán Karel B., očitý svědek žalovaného trestného činu, z části vyvíňující obžalovaného. Tento svědek byl k hlavnímu přelíčení skutečně obeslán (obsílka byla mu včas řádně doručena), avšak k přelíčení nepřišel. Veřejný obžalobce navrhl přečtení jeho svědeckého protokolu. Obhájce se ohradil proti čtení tohoto protokolu a navrhl předvolání svědka k výslechu. Nalézací soud nevyhověl obhájcovu návrhu, poněvadž svědek Karel B. byl již slyšen a stačí tudíž čtení jeho svědeckého protokolu, nanejmeně an znalec prohlásil, že jeho osobního výslechu nepotřebuje k podání znaleckého posudku. Svědecký protokol Karla B-e byl pak přečten. Zmateční stížnost obžalovaného shledává důvod zmatečnosti § 281 čís. 4 tr. ř. v tom, že přes obhájcův odpor byl při hlavním přelíčení tento svědecký protokol přečten. Oprávněnost tohoto důvodu zmatečnosti závisí na otázce, zda byly vytýkaným postupem nalézacího soudu pominuty nebo nesprávně použity zákony nebo zásady trestního řízení, jichž šetření káže podstata řízení zabezpečujícího trestní hájení. Předpisy trestního řádu pro hlavní přelíčení jsou ovládnuty zásadou ústnosti a bezprostřednosti a jest jejím důsledkem jednak, že nejen členové nalézacího soudu, nýbrž i strany mohou vyslýchaným osobám dávatí otázky podle § 249 tr. ř., jednak že nalézací soud jest povinen dbáti výjimky z této zásady, stanovené v § 252 tr. ř. Nalézací soud zásadu tu porušil, dav přes odpor obžalovaného přečísti svědecký protokol Karla B., a jest postup nalézacího soudu, kterým bylo obžalovanému znemožněno, dotázkami ve smyslu § 249 tr. ř. věc objasnití, zmatečným s hlediska čís. 4. § 281 tr. ř.

Čís. 3768.

Vzdání se opravných prostředků obžalovaným je i v řízení porotním neodvolatelné a pro obhájce závazné.

Prohlášení obžalovaného o vzdání se opravných prostředků a přijetí rozsudku není ve své účinnosti podmíněno souhlasem obhájcovým ani předchozí poradou obžalovaného s obhájcem.

Obhájce nemá vlastního práva podati zmateční stížnost, ani se nemůže v zastupování obžalovaného rozejítí s jeho vůlí a s prohlášeným rozhodnutím se.

Ani v řízení porotním není formálně stranou obhájce, nýbrž obžalovaný.

Ani v řízení porotním (§ 346 tr. ř.) nemůže proti vůli nezletilého obžalovaného podati zmateční stížnost na jeho prospěch nikdo jiný